

ΕΙΔΗΣΙΣ

Ο βασιλεύς μᾶς ἦλθε . . . σπαυδαῖον γεγονός, καὶ τοῦτο πάλιν ἔστω πρὸς γνώσιν καθενός, ὁ βασιλεύς μᾶς ἦλθε . . . καλῶς νὰ μᾶς ὀρίσῃ καὶ μὲ γλυκειαῖς κουβένταις νὰ μᾶς καλοκαρδίῃ. Καλῶς νὰ τὸν ἰδοῦμε πιεθὲ καὶ καθβαλάρη μὲ ὅλη τὴ δροσιὰ του, μὲ ὅλη του τὴ χάρι.

Τὶ νὰ τοῦ 'κῶ ἀλήθεια νὰ τὸν καλοκαρδίσω ; τόσα τοῦ ἔχω ψάλλῃ γιὰ τούτα τὰ ταξείδια, ποῦ ἂν μὲ τέτοια πάλι τὴ λύρα μου κουρδίσω φοβοῦμαι μὴν τοῦ ψάλλω τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια. Δὲν ἔμεινε τραγοῦδι ποῦ νὰ μὴν τόχω 'πῆ γι' αὐτὸν τὸν βασιλεῖ μᾶς, γι' αὐτὸν τὸν τσελεπῆ.

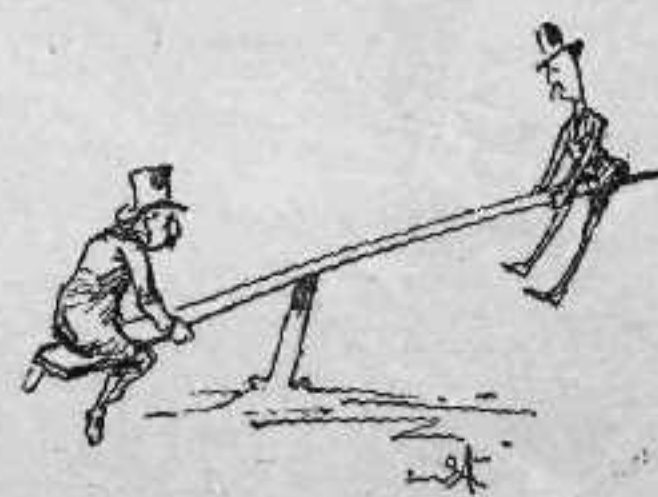
Δὲν θέλω πιά νὰ γράψω γιὰ τοῦτον μιὰ γραμμὴ καθὼς καὶ ὅσα εἶπε 'στῶν Φράγκων τῆς Αὔλαις, μὲ πάλι θὰ μοῦ 'ποῦνε καμπόσοι « ἄς νὰ μὴ ! ὁ βασιλεύς μᾶς ἦλθε καὶ σὺ δὲν μᾶς τὸ λές ; Ὁ βασιλεύς ἐκ τόπων μᾶς ἦλθεν ἀποστάτων καὶ σὺ περὶ ἀνέμων μᾶς γράφεις καὶ ὕδατων ; »

'Στὸ "Αστὺ τῆς Παλλάδος σὲν ἔργεται κἀνεὶς ἀπὸ τοὺς ἰδιώτας καὶ τοὺς ὁμογενεῖς, τῶν Ἀθηνῶν τὰ φύλλα τὸ γράφουν ἐν τῷ ἄμα καὶ γίνεται μεγάλη περὶ αὐτοῦ ρεκλάμα, καὶ οὕτω πῶς μαυθάνει ὁ τάδε καὶ ὁ δεῖνας πῶς ἦλθε πάλι κάποιος ἢ κάποινα 'στὰς Ἀθήνας.

Καὶ ὅταν ἐπιτρέφῃ ὁ βασιλεύς Ἑλλήνων μαζί μὲ τὰς κυρίας τῆς ὑψηλῆς τιμῆς, χωρὶς τὸν Σαπουνηζάκη, χωρὶς τὸν Κωνστατῖνον, δὲν πρέπει διὰ τοῦτο νὰ γράψωμεν κι' ἐμεῖς ; Δὲν πρέπει τέτοιο πρᾶγμα ὁ κόσμος νὰ τὸ ξέρῃ καὶ γιὰ τὸν ἐρχομὸ του νὰ γίνῃ νταραβέρι ;

Ὁ βασιλεύς μᾶς ἦλθεν... αὐτὸ μᾶς φθάνει μόνον, τὰ δ' ἄλλα θὰ τάφισω καὶ θὰ τὰ παρατρέξω... ὁ βασιλεύς μᾶς ἦλθε κι' ἐκάθισε 'στὸν Ὀρθον, καὶ τοῦτο ἄς τὸ μάθουν οἱ μέσα καὶ οἱ ἔξω. Ὁ βασιλεύς μᾶς ἦλθε... καλῶς νὰ μᾶς ὀρίσῃ, κι' εἴθε νὰ φύγῃ πάλι καὶ νὰ ξαναγυρίσῃ.

Λοῦρη



DEVEAUX (EMILE)

Τ
γνέ-
εγά
ἐλπ
εἶδι
ποιῶ
τὸν
Ἐκ

θὰ ἀπει-
ἐκ Μολ-
τὴν ἔκδο-
δραματι-
μὲ μᾶς
ἀποκλει-
δείξῃ ζ-
μέλλοι
τύπων
χιακοῦ

πέποιθε
χῆς.
καὶ ε
καὶ σ
τὴν σι

ιστοί τῆς δημοσιεύσεως εἰκόνων καὶ βιογραφιῶν τῶν διευθυν-
Τραπεζῶν καὶ ἄλλων Ἑταιριῶν, αἵτινες ἐπιδρῶσιν εἰς τὸ
καὶ τὴν βιομηχανίαν, ἠλπίζομεν νὰ μὴ περιορισθῶμεν μόν-
τὰ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος τοιαῦτα καταστήματα, ἀλλὰ νὰ πα-
εν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μᾶς καὶ τι πλεόντερον. Τὰς ἐλπίδας
εὔτασ πραγματοποιοῦμεν σήμερον, δημοσιεύοντες τὴν εἰκόνα
βιογραφίαν τοῦ κ. Emile Deveaux, διευθυντοῦ τῆς ἐν Κων-
υπόλοι Αὐτοκρατορικῆς Ὀθωμανικῆς Τραπεζῆς.

Κύριος Emile Deveaux ἐγεννήθη ἐν Ρορίκουσεν τῆς Γαλλίας
τὸ 1838. Ἐξεπαιδεύθη ἐν Παρισίοις, ἐνθα ἐγένετο διδάκτωρ
ὁμικῆς, προσληθὲς ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονο-
φθῆν τῆς Γαλλίας. Ἐκτιμώμενος μεγάλως διὰ τὴν καθέαν του
ἐκ τ καὶ τὴν περὶ τὰ οικονομολογικὰ δεινότητά του, ἀπεστάλη
ἡμερῆς Κυβερνήσεώς του εἰς Ἰταλίαν πρὸς ἐξέλεξιν τῶν λογα-
φόνων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Κατὰ δὲ τὸ 1859
λοστο ἐπιθεωρητῆς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀπεστάλη εἰς Κωνσταν-
πόλιν μὲ εἰδικὴν ἀποστολήν. Κατὰ τὸ 1864 ὁ κύριος Deveaux
νῆλθεν εἰς Γαλίαν, ὅπου διετέλεσεν ἐκ νέου ἐπιθεωρητῆς τῶν
χονομικῶν τοῦ Κράτους μέχρι τοῦ 1866. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύ-
φθῆς ἐζητήθη εἰς Κωνσταντινούπολιν διὰ τὴν Αὐτοκρατορικὴν Ὀθω-
δύνην Τράπεζαν, ὅπου διαρίσθη ἀκολούθως εἰς τῶν Διευθυντῶν.

Ὁ κύριος Emile Deveaux μόλις ἦγε τὸ 30 ἔτος τῆς ἡλικίας του ὁ-
ἐχέ ἐφθάσεν εἰς τὴν ὑψηλὴν ταύτην θέσιν. Αἱ ὁπηρεσίαι δὲ τὰς ὁ-
ς παρέσχεν εἰς τὸ μέγα τοῦτο καὶ ἐν Ἑρῶπῃ καθίδρυμα, ὡς καὶ
τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος, εἰσι γνωσταὶ εἰς πάντα τὸν οικονομολο-
ον κόσμον τῆς Ἑρῶπῃς, ἐνθα θεωρεῖται εἰς τῶν διαπρεπεστέρων
καρῶπιων οικονομολόγων. Ἐκεῖνο δ' ὅπερ ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνας ἐν-
ἐντὸς εἶνε ὁ ἔρωσ αὐτοῦ πρὸς τὰ ἑλληνικὰ γράμματα καὶ τὸ ἑλ-
ηνικὸν ἔθνος. Ἐνεκα τῶν γενναιοδωριῶν αὐτοῦ πρὸς σχολεῖα συλ-
ηγους καὶ ἄλλα ἀγαθοεργὰ ἰδρύματα δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς εὐερ-
ης αὐτῶν. Πολλὰ Κυβερνήσεις ἐτίμησαν αὐτὸν διὰ Μεγαλοσταύ-
ου, ἐπ' ἐσχάτων δὲ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διὰ τοῦ παραση-
τῶν Ταξιαρχῶν.